

Britt & Esra

De mysterieuze paardendiefstal

Joke Reijnders

Karakter Uitgevers B.V.

1

'Bijna klaar!' zei Esra. Ze kiepte de kruitwagens met mest leeg op de mesthoop. 'Er moet alleen nog schoon stro in de boxen voor de pensionpaarden.'

'Dat zouden Mila en Tessa doen,' zei Britt. 'Wij zijn dus klaar voor vandaag.'

Esra blies een pluk haar uit haar gezicht. 'Mooi,' zei ze. 'Ik zet even de kruitwagens weg en dan kunnen we naar de kantine. Ik heb ontzettende dorst. Ik... Pas op!' riep ze toen uit.

'Wat?' vroeg Britt.

Esra gaf een ruk aan Britts arm. Die wankelde even en deed een grote stap opzij.

In de schaduw van de mesthoop lag een mestvork.

'Wauw, bedankt!' zei Britt. 'Die had ik inderdaad niet gezien.' Ze raapte de mestvork op

en mompelde: 'Wie laat zo'n ding nou slingeren? Stel je voor dat een pony in een van de tanden trapt...' Ze huiverde.

Zoals iedere zaterdag waren Britt en Esra al vroeg op de manege. Ze hielpen de eigenaren Monica en Ronald met het uitmesten van de stallen. Ze zetten de pensionpaarden en -pony's in de wei en hielpen met het voeren. Daarna veegden ze de vloer voor de boxen schoon. Als het werk klaar was, kregen alle helpers iets te drinken in de kantine. Bovendien mocht iedereen in ruil voor hun harde werk later in de week een uurtje op een van de pony's rijden.

Britt en Esra liepen naar de hooischaar. Daar zette Esra de kruiwagen op zijn plaats. Britt hing de mestvork aan een speciale haak aan de muur.

Toen ze bij de kantine kwamen, stond Monica al op hen te wachten.

'Jullie zijn de eersten,' zei ze. 'Geen idee waar de rest blijft. Vreemd, want ze hadden allang klaar kunnen zijn. Zo veel werk was er vandaag niet...'

'Wij lopen wel even een rondje om te kijken wat iedereen doet. En als ze klaar zijn, nemen we ze meteen mee,' bood Esra aan.

'Daar zijn Indy en Pam al,' zei Britt. Ze wees naar de twee meisjes, die tegen een muur van de zadelkamer hingen. Allebei keken ze aandachtig naar het scherm van Pams telefoon.

'Hé, we zitten op jullie te wachten in de kantine,' zei Esra. 'Komen jullie? Dan kunnen we gezamenlijk wat gaan drinken.'

Indy keek niet op van het scherm.

'Zo meteen, even wachten,' mompelde Pam. Ze maakte een gebaar met haar hand. 'Ga maar vast.'

Esra trok haar wenkbrauwen op. Ze keek Britt vragend aan.

Britt schudde haar hoofd en liep alweer naar buiten.

Even verderop stonden Esmée en Nicolette naast een lege kruiwagen. Ook zij keken naar het scherm van een telefoon.

'Volgens mij zijn jullie net een mestvork verloren,' zei Britt.

'Huh?' zei Nicolette. Ze keek afwezig naar de kruiwagen. 'O, zou kunnen.' En meteen staaarde ze weer naar het scherm.

'Maar er had wel een pony in kunnen trappen,' zei Britt. 'Je moet je rommel niet laten slingeren. Dat is gevaarlijk.'

'Zou kunnen,' herhaalde Nicolette afwezig. Ze stootte intussen Esmée aan, giechelde en wees op het scherm.

'Dat moet je dus niet meer doen,' zei Britt. 'Je kunt niet zomaar...'

'Laat maar, Britt. Volgens mij heeft ze je niet eens echt gehoord,' zei Esra. 'Kom, we gaan verder.'

Bij de fietsenstalling kwamen ze Levi tegen. Hij zette zijn fiets op slot. Daarna haalde hij zijn cap van het stuur van zijn fiets.

'En waar was jij vanochtend?' vroeg Esra streng. 'Normaal gesproken ben je hier op zaterdag altijd als een van de eersten.'

'Ik heb me verslapen!' zei Levi. Hij haalde een hand door zijn warrige krullen. 'Stom, hè? Gebeurt me anders nooit.'

'Ik weet niet of je dan wel iets te drinken mag...' zei Britt plagerig. 'Alleen degenen die Ronald en Monica echt hebben geholpen krijgen wat lekkers.'

Levi haalde zijn schouders op. 'Dan heb ik deze keer pech,' zei hij. 'Heeft Monica de indeling van de paarden al bekendgemaakt?'

'Nee, dat doet ze toch altijd nadat we wat hebben gedronken? Zo laat ben je ook weer niet,' zei Britt lachend.

Met zijn drieën liepen ze terug naar de kantine. Onderweg kwamen ze langs drie meisjes die al klaar waren met hun rijles. Ze hadden hun pony's in de wei gezet. Nu waren ze met zijn drieën over een telefoonscherm gebogen. Een van hen schoot in de lach. Een van de andere meisjes stootte haar aan en zei: 'Ssst! Anders kan ik niets horen.'

'Wat dóét iedereen toch met die telefoons?' vroeg Esra.

'Geen idee,' zei Levi onverschillig.

'Dit is al de derde groep die vastgekleefd zit aan een scherm!' zei Britt wrevelig. 'Nu wil ik weten wat er te zien is!'

Met een paar grote stappen was ze bij de meisjes.

'Hoi! Wat zijn jullie aan het kijken?'

'We kijken naar de MP!' zei het meisje opgewonden. 'Het nieuwe filmpje is online.'

'De MP?' herhaalde Britt. 'Wat is dat?'

Nu keken de drie Britt met grote ogen aan. 'Dat meen je niet. Kén je de MP niet?'

2

Britt keek naar de meisjes die voor haar stonden. 'De MP?' herhaalde ze.

Ze keken haar lacherig aan. 'Ja. De MP. Ken je dat echt niet?'

Een van de meisjes proestte het uit.

'Es? Weet jij wat MP is?' riep Britt.

'MP? Eh... Is dat niet een merk rijlaarzen?' probeerde Esra.

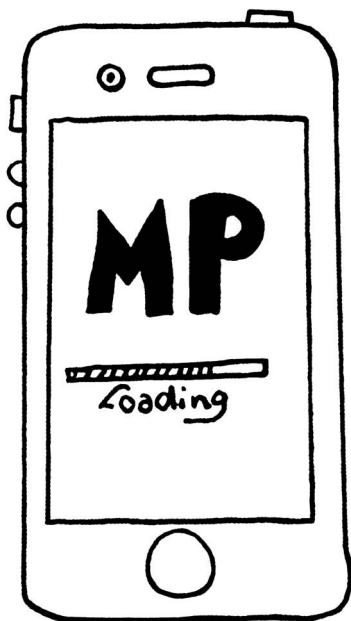
Nu schoten de drie meisjes allemaal in de lach.

'Nee dus,' zei Esra. 'Weet jij het?' vroeg ze aan Levi.

Levi haalde zijn schouders op.

Samen liepen Esra en Levi naar Britt en de drie meisjes.

'Wacht maar even,' zei een van hen. 'Ik start mijn favoriete filmpje wel even. Dan kun je zien hoe stoer en leuk de MP is.'

Britt, Esra en Levi bogen zich over het scherm van de telefoon.

Het beginscherm was zwart. Vioolmuziek zwol aan. Af en toe klonk er een zware paukenslag.

'Spannend,' zei Britt.

'Ssst!' deed een meisje.

Vanuit het niets verschenen twee hoofdletters op het scherm: MP. Daarna versche-

nen er steeds meer letters tussen de twee hoofdletters.

'Mysterieuze Paardenliefhebber,' las Esra. 'Oké, iemand is mysterieus en houdt van paarden. Dat is altijd goed om te weten. Maar wat gebeurt er verder?'

'Ssst!' siste een van de andere meisjes.

Esra trok een gezicht naar Britt en Levi.

Die grinnikten.

Nu verscheen er een gedaante met een rode wollen cape in beeld. Hij of zij droeg de capuchon over zijn hoofd. De lucht was donkerblauw, alsof de ochtend nog maar kort geleden begonnen was. In de verte zag je de zwarte silhouetten van wat bomen en paarden. Aan de voeten van de Mysterieuze Paardenliefhebber wervelde mist.

'Het is zondagochtend, heel vroeg,' zei een vervormde stem.

'Wat een rare stem. Is die MP een jongen of een meisje?' vroeg Esra.

'Ssst!' deden de meisjes weer.

'Een meisje natuurlijk,' fluisterde Levi. 'Dat zie je toch. Het is de zus van Roodkapje, maar dan met een cape. Roodcapeje dus.'

Esra proestte het uit.

De muziek werd dreigender.

De MP liep langzaam naar het hek van het weiland. Bij het hek kon je de paarden beter zien. Een van hen keek de MP nieuwsgierig aan, zijn oortjes naar voren. Het was een zweetvos, met blonde manen. Midden op zijn hoofd liep een bles, in de vorm van een smal vraagteken.

De MP stak haar hand uit. Het paard snuffelde eraan. Daarna kriebelde de MP de zweetvos op zijn hals. Zijn blonde manen waaiden op in een plotselinge windvlaag.

'Hé, ik...' begon Esra.

'Ssst!' deed iedereen weer.

'Ik ben op bezoek bij een stoeterij van IJslandse paarden,' zei de MP. 'IJslandse paarden komen oorspronkelijk uit...'

Het scherm werd zwart. Een bliksem flits-te over het beeld. Op het zwarte scherm verschenen in witte lijnen de grenzen van de Europese landen.

De Mysterieuze Paardenliefhebber verscheen in beeld. Ze bewoog haar linkerhand. Daaruit kwam een lichtgevende straal tevoorschijn. Die straal lichtte een eiland op.

'IJsland!' zei de vervormde stem van de Mysterieuze Paardenliefhebber.

'Wauw...' zei Britt ademloos.

Meteen verscheen er een filmpje waarop tientallen IJslandse paarden over een rotsachtig bergpad trokken.

De stem van de Mysterieuze Paardenliefhebber gaf informatie over dit paardenras. Terwijl de MP vertelde, bewoog ze af en toe als een tovenaar met haar hand. Op het scherm zag je hoe een Vikingschip met paarden aan boord aanlegde bij het eiland. De Vikingen en de paarden gingen aan wal.

'Zo kwamen de eerste IJslanders dus op het eiland aan,' fluisterde een van de meisjes.

'Ssst!' deed Britt.

De Mysterieuze Paardenliefhebber vertelde over tölt, telgang en toegestane kleuren van IJslanders. Ze liet een wedstrijd zien met töltende IJslanders. Na een ander geheimzinnig handgebaar zag je IJslanders in verschillende kleuren.

Toen pakte de MP de stof van haar cape op. Ze sloeg een punt van de stof over haar schouder. Op hetzelfde moment was ze verdwenen. Waar ze had gestaan, bewogen alleen nog wat mistflarden.

'Wauw! Wie is dat?' vroeg Britt.

'De Mysterieuze Paardenliefhebber na-

tuurlijk,' fluisterde een rauwe stem achter hen.

Britt, Esra en Levi sprongen geschrokken op.

Ze draaiden zich meteen om.

Rania, de beste vriendin van Esra en Britt, keek hen lachend aan.

'Ik dacht al dat jullie me niet hadden gehoord,' zei ze. 'Ik sta al vanaf het begin van het filmpje achter jullie.'

'Ken jij de Mysterieuze Paardenliefhebber?' vroeg Britt.

'Natuurlijk. Iedereen kent haar,' zei Rania.

'Echt?' vroeg Levi.

'Wie is het dan?' vroeg Esra.

'Dat weet niemand,' zei Rania.

'Flauw...' zei Levi.

'Ik leg het je wel uit,' zei Rania. 'Gaan jullie mee naar de kantine?'

Terwijl ze naar de kantine liepen, vertelde Rania wat ze wist over de Mysterieuze Paardenliefhebber.

'Ze maakt al een paar weken filmpjes die ze op YouTube zet,' zei ze. 'In ieder filmpje